

INRI

**ČASOPIS PROSTĚJOVSKÝCH
ŘÍMSKOKATOLICKÝCH
FARNOSTÍ**

**POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE
A SV. PETRA A PAVLA**

4/2020 ADVENT - VÁNOCE

Otec Pavel zapaluje první svíci na adventním věnci.

Foto: J. Tvrdík, 2019

Betlém
v kostele
sv. Josefa
v Krasicích.

Foto:
M. Schnee-
weissová

ÚVODEM	STR. 2
ZPRÁVY Z FARNOSTI	3
CPR	5
SKM	8
JAK SE SLAVÍ VÁNOCE V ITÁLII	10
NEOKATECHUMENÁT	13
ROZHOVOR S MLADOU RODINOU	15
OKÉNKO PRO DĚTI	18
JINÝ ADVENTNÍ ČAS I VÁNOCE, BÁSEŇ	23
BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2020	24

Milí farníci,

srdečně vás všechny zdravím. Asi pro nikoho z nás není „doba Covidu 19“ lehká. Nutí nás více než kdy jindy zamyslet se nad naším životem, musíme mnohé postoje a činnosti změnit, dělat prostě některé věci jinak, než na co jsme byli zvyklí. A možná přijdou i těžší věci a situace...

Přesto my křesťané máme jednu velkou jistotu, která nás naplňuje pokojem a radostí. Bůh je s námi vždy jako dobrý Otec, který má vše pod kontrolou a chrání nás od veškerého možného zla. Proto, abychom tuto pravdu víry zakoušeli, musíme se dobře a více modlit. Jak se říká „promodlit se“ k tomuto dětskému postoji naprosté důvěry v Boží prozřetelnost. A tak pro povzbuzení nabízím několik krásných myšlenek o moci modlitby, které v dopisech napsal jeden italský kněz Dolindo Ruotolo, jenž zemřel r. 1970 v pověsti svatosti. Píše: „Duše, která se modlí, uskutečňuje dílo, které je větší než všechny lidské aktivity. Pomoc jedné jediné modlitby má větší cenu než pomoc andělů. Kdo se modlí, je skutečně vyzbrojen, je silný a neporazitelný, protože už samotná modlitba ničí všechny lidské a ďábelské plány, a dokonce dokáže pobídnout Boha k novým plánům jeho láskyplného milosrdenství. Modlitba je vždy vítězná, i když se našemu ubohému pohledu jeví neužitečná a neplodná.“

A protože se blíží adventní doba, která je dobou radostného očekávání narození Ježíše Krista, vřele doporučuji se připravit na slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny dědičného hříchu, kterou slavíme 8. prosince. A to proto, že Panna Maria nás přivádí blíže ke svému Synu Ježíši Kristu a zároveň nás bere pod svoji mocnou ochranu. Můžeme si k této slavnosti udělat přípravou nověnu a v ten slavnostní den zasvěťme sebe, své rodiny, přátele a známé jejímu Neposkvrněnému srdci.

Žehnám vám všem

otec Pavel Čáp, SDB

Foto: J. Tvrdlík

Rok 2020

Milí farníci, v tomto roce se toho v našich životech mnoho změnilo. Slovo, které jsme slyšeli asi nejčastěji, bylo koronavirus a důsledky snahy zabránit jeho šíření jsme pociťovali prakticky po celý rok.

Když přišla první vlna, tak přišlo něco, co nikdo z nás nečekal. V mnohém se změnil celý náš život a také život naší farnosti, najednou se to, co bylo dosud samozřejmé, stalo nedostižným. Bohoslužby a vše, čeho se účastní více lidí, se prakticky ze dne na den nemohly konat. Bylo obtížné se zorientovat v záplavě informací a také dezinformací, která se na nás valila. Neviditelný virus ovládl zvláště naši mysl.

Celá společnost hledala cesty, jak v rámci nastavených omezení alespoň nějak fungovat. Bohoslužby si k nám hledaly cestu prostřednictvím internetu a naše modlitby získaly nový společný obsah: „Pane, ať můžeme zase volně dýchat.“ Bylo obdivuhodné, jak rychle se podařilo využít možnosti, které nabízí sociální média, abychom mohli nadále tvořit společenství. A tvořili jsme ho napříč celou republikou. Farnost má YouTube kanál a účet na Facebooku. Podařilo se nainstalovat kamery, vyměnit a přidat další mikrofony a všechna vedení. Také bylo nutné pořídit mixážní pult, který umožňuje, aby zvuk šel přímo do vysílání, ruku v ruce s tím muselo jít rozšíření datové sítě fary a kostela a nutné vyvíjení software, který to propojuje.

Zásah blesku do věže na konci měsíce června nám sice způsobil značné škody, ale nevzdali jsme to. Vše se obnovilo a ještě lépe zabezpečilo, aby se něco takového nemohlo opakovat. V rámci odstraňování škod bylo nutné také provést plánovou obnovu vnitřní telefonní sítě fary a kostela a domovních zvonků.

Po uvolnění a létě prožitém v relativním klidu přišel podzim a s ním druhá vlna, ta už nás ale nezastihla nepřipravené. Každý má možnost dostávat aktuality z farnosti, už dlouho zasíláme Nedělník. Nově můžete dostávat aktuální informace textovými zprávami a emailem.

Snažíme se maximálně využít všechny možnosti, aby farnost žila svátostným životem, abychom se společně modlili, aby se konala katecheze.

Za zásadní považuji to, že máme otevřený kostel, nejen předsíň. Už před začátkem druhé vlny se podařilo dokončit technická opatření, aby to bylo možné. V minulém roce jsme nainstalovali nový zabezpečovací systém, letos k němu přibyly kamery.

Díky Vaší službě hlídání kostela se již skoro dva měsíce v kostele koná každodenní adorace.

Slavíme všechny mše svaté v kostele Povýšení sv. Kříže, ve službě kostelníků, ministrantů, lektorů, zpěváků a varhaníků se střídají mnozí z Vás. Ano, počty účastníků bohoslužeb jsou omezené, ale chci, aby vše, co se koná, bylo nabídnuto tak, že je spravedlivá příležitost se zúčastnit. Proto ten telefonní automat, který využívá internetovou telefonní linku a softwarovou aplikaci, která to umí.

Důležité je i to, že se nám daří pokračovat ve výuce náboženství. Katecheté připravují hodiny vytvářením pracovních listů a průvodců hodinami.

Chci Vám všem také poděkovat za to, že na farnost nezapomínáte svými finančními příspěvky a dary, protože tvoří většinu příjmů farnosti. V tomto roce pokračuje díky dotaci Ministerstva kultury restaurování dalších čtyř obrazů křížové cesty. Prostředky na podíl farnosti máme naštěstí připravené z loňského roku z benefičního koncertu. Díky dotaci města Prostějova probíhá obnova vstupních dveří fary a oken v přízemí do Filipcova náměstí. Také probíhá stavebně historický průzkum fary, který je nezbytným podkladem pro projektovou přípravu její rekonstrukce.

Určitě jsou ale i věci, které se nedaří.

V době adventní Vás zvu ke svátosti smíření, zvláště ty z Vás, kdo letos tuto příležitost neměli. Již brzy budeme zpovídat opět ve zpovědnících vybavených zařízením na dezinfekci vzduchu pomocí UVC záření. Pokud budou opatření na stupni č. 3, pak by mohly být i roráty; sice bez kakaa v rybárně, ale v kostele ano.

Nevím, jaká opatření budou platit na Vánoce, jak bude štěkat PES. Pravděpodobně bude stupeň č. 3, který umožňuje účast třiceti osob na bohoslužbách. To není mnoho, ale budeme se snažit to využít, co nejvíce to půjde. Připravujeme Vánoční balíček pro Vás a ty, kdo chtějí ve své rodině Vánoce oslavit jako NAROZENÍ SPASITELE. Určitě se bude každý moci přijít poklonit narozenému Spasiteli k betlému, ve kterém Vás čeká opět něco nového. Rádi bychom Vás také navštívili na nějaký vánoční čaj nebo kávu, požehnali Váš příbytek a lépe se s Vámi seznámili; tedy za předpokladu, že to nepovede u mě ani otce Pavla k nekontrolovatelnému růstu do šířky, to by nám paní doktorka dala :-)

Přeji Vám advent plný očekávání. A kdyby Pán přišel, ať jsme připraveni.

P. Aleš Vrzala, farář

Centrum pro rodinu Prostějov z. s. je již přestěhované a kancelář má na faře u kostela Povýšení svatého Kříže. Naše adresa je teď tedy Filipcovo nám. 20/4, Prostějov 79601.

Nicméně prostory v přízemí bývalého salesiánského střediska **v Krasicích** (nám J. V. Sládka 2, Prostějov-Krasice 79604) máme stále k dispozici. Sice momentální situace neumožňuje maminkám se v Mateřském centru scházet, plánujeme ale, že od nového roku (pokud to epidemiologická situace umožní) bude provoz MC obnoven. Na maminky a děti se již těší Mgr. Magda Greplová.

Mateřské centrum v Krasicích – každý čtvrtek od 9 do 12 hod.

Mateřské centrum nabízí prostor pro maminky i děti. Děti se vydovádí, zatancují si, zazpívají, něco vyrobí a získají kontakt se svými vrstevníky před vstupem do MŠ. Program pro maminky probíhá bez odloučení od dětí. Vítány jsou všechny maminky a děti. Více informací u Mgr. Magdy Greplové tel.: 605 571 846.

Pod naším centrem pro rodinu pracuje i Mateřské centrum **v Kostelci na Hané**. Najdete ho v místní sokolovně na Tyršově ulici č. 428. Momentálně je činnost MC v Kostelci na Hané z epidemiologických důvodů pozastavena. Po uvolnění opatření budete moci využít tyto programy:

Mateřské centrum v Kostelci na Hané – každá středa od 9.30 do 11 hod.

Prostor pro setkávání, hraní, tvoření, sdílení a přátelství. Vstupné 30,- za maminku s dítětem. Více informací u Bc. Veroniky Zapletalové tel.: 737 310 456.

První školička – zatím každé úterý od 8.30 do 11.30 hod.

Dopolední adaptační kroužek pro děti od 2 do 4 roků. Účast v kroužku usnadňuje přípravu na nástup do MŠ, připravuje na separaci od rodičů a navazování vztahů s vrstevníky v malé skupině a bezpečném prostředí. Přijímáme nové děti. Kontaktní osoba Barbora Rotterová tel.: 720 441 861.

Budu školák I. – každé úterý od 15.30 do 16.30 hod.

Budu školák II. – každé úterý od 16.30 do 17.30 hod.

Kroužek určený pro předškoláky, zaměřený na rozvoj jemné a hrubé motoriky, na grafomotoriku, logopedii, rozvoj slovní zásoby a komunikačních schopností. Přijímáme nové děti. Kontakt: Veronika Zapletalová tel.: 737 310 456.

I v tomto roce se na faře u kostela Povýšení sv. Kříže v Prostějově scházelo **společenství seniorů**. Podmínky pro scházení byly sice omezené, ale zatím nám vypadla pouze dvě setkání. Druhý týden v červnu vyjelo společenství na vícedenní pobyt do Žďáru nad Sázavou. Pobytu se účastnilo celkem deset seniorů. Jel s námi

i otec Pavel Barbořák, který přichází i na pravidelná setkání během roku. Pobyt jsme začali mší svatou v Prostějově. Každý den jsme měli ranní a večerní chvály a mši svatou. Během pobytu jsme se věnovali také tématu izolace během nouzového stavu a co nám pomáhalo tuto nelehkou situaci zvládnout.

V září se také podařila uskutečnit 1. malá pouť seniorů. Naším cílem byla Hora sv. Klimenta, kde jsme slavili mši svatou. Poté jsme navštívili kapli sv. Jana Pavla II. v Bukovanech u Kyjova.

Foto: archiv CPRPV

Pravidelné schůzky společenství seniorů probíhají každou první středu v měsíci od 9.00 hod. Ve společenství pracujeme se skripty připravenými Centrem pro rodinný život Olomouc. Opět se sejdem po uvolnění protiepidemických opatření.

Příprava snoubenců – cílem přípravy je ukázat na hodnotu manželství a jeho význam a dát snoubencům příležitost k intenzivnímu společnému zamyšlení se nad různými aspekty manželství. Jedná se o čtyři setkání s tématy: Já a moje rodina, Muž a žena - komunikace a konflikty, Manželství a sexualita, Víra a vztah k Bohu v manželství. V případě zájmu o církevní sňatek je nutné doplnit si témata týkající se života z víry s oddávajícím.

V případě zájmu o některou z nabídek se můžete přihlásit u Bc. Blanky Neckařové tel: 608 228 464 nebo emailem na adresu: cprprostejov@ado.cz.

Programy jsou podpořeny z dotačního programu Rodina MPSV ČR, Olomouckým krajem a městem Prostějov.

Moje uši pro tebe
nabízejí
odborníci, mediátoři, poradci center pro rodinu

RODINNÝ SVAZ ČR

Psychologické poradenství v aktuálních obtížných situacích pro děti i dospělé

na telefonu

úterý, čtvrtek 9 - 12

Centrum pro rodinu Prostějov

Mgr. František Zakopal

733161615

zakopal.f@seznam.cz

Historický úspěch SKM Prostějov v malé kopané v Praze

Na přelomu prázdnin jsme vyrazili do Prahy - Kobylis na turnaj v malé kopané salesiánských středisek z celé České republiky. V slušné konkurenci naši starší žáci po srdnatém výkonu odvezli domů do Prostějova zlaté medaile.

Výlet pro výherce soutěže na OLOLOŮ

Těsně před začátkem nového školního roku v pondělí 31. srpna vyrazila skupinka 10 dětí, výherců letní soutěže o nejkrásnější fotku z dovolené, na netradiční výlet Ololodí. Výherce čekalo překvapení v podobě projížďky soukromou lodí po řece Moravě za Olomoucí s průvodcem. Během hodinové jízdy jsme pozorovali krásnou přírodu, utajená zvířátka, která žijí na březích řeky Moravy. Na závěr se děti mohly podívat i do podpalubí. Akce se nám všem líbila.

Ohlédnutí za prázdninami, aneb „Analýza prázdnin“

Foto: archiv CKM

Letošní hodnocení letních táborů ze strany animátorů proběhlo o víkendu 25.-26. září 2020 na orlovně v Křenovicích u Slavkova. Akce se zúčastnilo na 30 mladých, kteří se o letních prázdninách účastnili táborů SHM a SKM. Kromě hodnocení léta jsme prožili hezké společné zážitky, slavili jsme mši svatou v kapli v Hruškách a vyrazili na krátký výlet na Mohylu míru.

Nový formační cyklus pro budoucí animátory začal...

Těsně před uzavřením všech akcí vládou kvůli pandemii Covid 19, se uskutečnil víkend pro nové budoucí animátory. Akce se konala na faře ve Velkém Újezdě u Olomouce. Do nového tříročního formačního cyklu se přihlásilo 27 mládežníků ve věku 12-14 let. Víkend byl zaměřen na vzájemné poznání se, seznámení se s počátky života Dona Boska, probrali jsme vlastnosti správného animátora, užili si také sportu na hřišti. Nechyběl čas na společnou modlitbu a slavení mše svaté. Počet a zájem mládeže byl pro nás velkým povzbuzením a příslibem do budoucna.

Ministranti na CMG

Dříve než vládní nařízení zakázala všechny zájmové kroužky, podařilo se nám s ministranty několikrát sejít na pátečních ministrantských schůzkách, které bývaly, a věříme, že brzy zase budou, v pátky od 16.00 do 17.30 hodin na CMG v Prostějově.

V pondělí 28. září na slavnost svatého Václava byla plánovaná ministrantská pouť s florbalovým turnajem v Olomouci zrušena. I tak početná skupinka ministrantů vyrazila do Brna - Líšně k salesiánům. Zde jsme celé dopoledne měli k dispozici místní krásnou tělocvičnu na různé sporty. Slavnou mši svatou jsme měli v kapli místní komunity. Také jsme stihli pizzu v nedaleké restauraci a vyrazili na krátkou procházku do Mariánského Údolí na bobovou dráhu.

Covid 19 přerušil naši činnost v SKM Prostějov

Aktuální současná situace bohužel přerušila velkou řadu plánů. Řada sportovních turnajů, výletů a víkendů byla zrušena.

Přesto plánujeme akce do budoucna, o jejichž konání, či nekonání rozhodne vláda:

4.-6. prosince – Adventní obnova pro ministranty (Annaberg)

12. prosince – Florbalový turnaj (Koryčany)

16. ledna – Florbalový turnaj (Kroměříž)

30. ledna – Oslava Dona Boska

18.-19. únor – Florbalový turnaj Dona Boska (Lubná u Poličky)

5.-7. března – Postní obnova pro ministranty (Křenovice)

5.-7. března – Postní obnova pro animátory (Annaberg)

26.-27. března – Turnaj v malé kopané (Praha-Kobylisy)

P. Ladislav Bandouch, SDB (předseda SKM Prostějov)

JAK SE SLAVÍ VÁNOCE V ITÁLII

Zeptal jsem se Ivety Harmanové mladší:

Jak se pro Tebe změnilo slavení Vánoc v Itálii, kde nyní žiješ? Prozradíš nám nějaké místní zvyklosti?

Italské tradice se docela odlišují od těch českých. Vánoční stromeček a **betlém** se zdobí **8. prosince** na svátek Panny Marie. Betlém je dílo sv. Františka z Assisi, naaranžoval v roce 1223 v italské Umbrii první živý betlém v historii. První betlém v podobě dřevěných sošek pak vyrobil sochař Arnolfo di Cambio v roce 1289, dnes je těchto 8 sošek zachováno v Římě. Italové si obzvlášť potrpí na výzdobu betlémů. Pořádají se tu různé výstavy, soutěže a tradiční živé betlémy nebo betlémy se sochami v životní velikosti.

Betlémy s detailně propracovanými stavbami a drobnými figurkami, i betlémy v životní velikosti, kde zvířátka lákají děti k pohlazení.

Foto: archiv I. Harmanové

V adventním období se v Česku slaví sv. Mikuláš. Tady na severu Itálie Mikuláše znají díky rakouskému vlivu, ale zvykem je tu na severu svátek **sv. Lucie**, který se slaví 13. prosince. V noci sv. Lucie chodí s oslíkem a rozdává sladkosti a dárky těm, kteří byli hodní. Další tradicí tohoto období je **zabijačka**, i když tato tradice už nyní trochu ustává vlivem urbanizace. Zvykem jsou tu pak i **dudáci** (Zampognari) v jejich typickém oblečení. Tito pastevci chodí po ulicích a hrají vánoční písně. Kdo chce, může jim darovat nějaké euro. Jedná se o zvyk pocházející ze středu Itálie (Molise, Abruzzo). Dále se zde pořádají **trhy**, které se nejdříve jmenovaly Trhy

sv. Mikuláše, pak byly přejmenovány na Trhy del Gesù Bambino a teď jsou známy pod jménem Adventní trhy.

Na **Štědrý den** se tu pořádají **rodinné večere** na bázi ryb, i když menu se hodně mění podle zvyklostí regionů. Typická jídla jsou například treska s polentou nebo květákem, smažené ryby, úhoř nebo spaghetti con le vongole. V tento večer se při přípitku **hází do ohně velký kus kmene**, který pak hoří několik dní. Jedna část kmene se pak zachovává doma po celý rok, jako přání štěstí do nového roku. Tento zvyk je tradicí hlavně v Lombardia a v Toscana. Po štědrovečerní večeři se jde společně na **půlnoční mši**. Po ní se pak lidé schází na společný **přípitek**, ať už na faře, v baru nebo na ulicích.

Vánoce pak vrcholí **25. prosince**, kdy se schází celé rodiny. Zdobí se stoly, tradiční barvou je **červená a bílá** a i lidé mají na sobě většinou něco červeného. Společně se připravuje **vánoční oběd**, který začíná předkrmem a končí sladkostmi a ovocem někdy k večeru. Vánoční menu je tentokrát na bázi masa. Připravuje se například pečené vepřové maso, lasagne nebo cannelloni, plněné kuře nebo řepa a cotechino. Typické vánoční **sladkosti** jsou hlavně Panettone, Pandoro a Torrone, jinak se pečou různé buchty plněné ricottou (sýr). Nemůže chybět ani nejrůznější sušené ovoce. Večer je zvykem hrát karty a tombolu. Dárky se předávají většinou 25., ale někdo je zvyklý na rozbalování dárků 24. po večeři. Na druhý svátek vánoční se dojídá jídlo, které zbylo z předešlých dní, nebo se připravují různé polévky.

Bylo pro Tebe náročné přizpůsobit se, nebo jste šli cestou kompromisu, tedy něco italského a něco českého?

Vánoce jsem měla vždycky v oblibě. Všechna ta výzdoba, pečení cukroví, koledy a různé tradice. Každý rok se snažím na tyto svátky vrátit domů a prožívat znovu s rodinou to, na co jsem se vždycky tak těšila. Můj manžel je ze středu Itálie (Molise), tak se snažíme spojit naše tradice. Slavíme Mikuláše po česku a zdobíme byt na svátek Panny Marie. Pokud nejsme v Čechách, vaříme po italsku, ale vánoční cukroví, které pečou společně s dětmi, nikdy nechybí. Dárky nosí Ježíšek 25. ráno a pak se jde na vánoční mši. O svátcích pak jezdíme po různých výstavách betlémů, například k moři do Lignano, kde se staví velký betlém z písku. Jednou z tradic mého manžela je slavení **Befany** (Epifania), to je na Tři krále. Jedná se o hodnou, ale škaredou čarodějnici, která rozdává hodným dětem dárky a zlým uhlí. Létá na koštěti a do domu vylítá komínem. Pověst říká, že Befana potkala Tři krále, jak nesli dary do Betléma a nemohli najít cestu. Poprosili stařenu, aby jim ukázala správný

směr a aby šla s nimi. Stařena nechtěla, a když si to rozmyslela, Tři králové už byli pryč. A tak naplnila pytel sladkostmi a dárky a dodnes hledá děti, aby jim mohla něco darovat.

Po tolika letech, co žiješ v Itálii, stal se pro Tebe italský způsob slavení Vánoc přirozenějším než ten český?

Pokud jsme v Česku, slavíme české Vánoce, pokud ne, tak nemám problémy smíchat dvě tradice dohromady tak, jak jsem výše uvedla. Myslím si, že různé zvyky se hodně dodržují podle místa, kde jste. A je hezké otevřít se něčemu novému a vzít si od každého něco.

Je italská štědrovečerní večeře stejně výjimečná jako ta naše?

Tady v Itálii se obecně hodně jí, když se lidé sejdou, a připravují se všechny chody. Štědrý večer není výjimkou, ale větší důraz se zde klade na den Vánoc, 25. prosince, kdy se opravdu začne připravovat a jíst dopoledne a končí se večer. Na žaludek je to náročné, ale já už jsem se naučila vynechávat některé chody nebo dávat si na talíř méně než ostatní. V Česku je pak víc tradic v průběhu štědrovečerní večeře, jako krájení jablka, půst a pak zlaté prasátko, mince pod talířkem, zapálení františka a podobně. V Itálii je důležité, aby se sešlo co nejvíc lidí v rodině a byli všichni spolu.

Děkuju Ti za rozhovor a za spoustu pro mě nových informací

jáhen Jan

Iveta Harmanová se narodila v Prostějově a vyrostla zde. Před třinácti lety se odstěhovala do Itálie, Udine, kde stále žije. Vystudovala zde na Universitě tříletý obor se sociálním zaměřením. Během studií pracovala jako číšnice a barmanka. Po ukončení University pracovala s duševně postiženými lidmi a zároveň se zabývala onoterapií (= aktivita s využitím osla). Je vdaná, s manželem má tři malé kluky. Momentálně se plně věnuje rodině.

Neokatechumenát

Představme si v tomto čísle Inri společenství, které se do naší farnosti vrylo již před mnoha lety a kterým hodně farníků prošlo či prochází - neokatechumenát. Po odchodu pana doktora Ladi Skulníka na věčnost vzala na sebe odpovědnost za vedení prostějovského společenství jeho manželka Magda. Představí nám společenství a přidá svou osobní zkušenost.

Když se řekne neokatechumenát, slyším slovo cesta, a když se podívám na cestu jako takovou, nějakou polní nebo jinou jakoukoliv, představím si všechny ty situace, který člověka mohou potkat. A neokatechumenát je společenství lidí, kteří jsou na cestě, odpověděli kdysi na výzvu katechistů: „Chceš jít cestou neokatechumenátu?“ A kdo odpověděl „Chtěl bych, ale nevím, jestli to zvládnou,“ tak na té cestě dlouho nebyl, protože ze svých vlastních sil to nezvládl. Odpověď „Ano, chci,“ byla odpovědí, kdy se člověk dává do Božích rukou a ví, že Bůh mu bude pomáhat, aby mohl jít po této cestě a dělat zkušenost, i když nevěděl, co to bude, jít neokatechumenátní cestu. A já, když se podívám, jak jsme šli s manželem, vlastně s celou rodinou, vidím, že Bůh se stará, Bůh dává a bere a vždycky je to dobré. Ve společenství je nás 9 a pro manžela se cesta už ukončila, ale když se podívám na jeho cestu, říkám si, že Bůh poslal katechisty už před 29 lety pro něho, až já ukončím cestu v neokatechumenátu, ať už to bude proto, že odejdu ze života, anebo proto, že Bůh tuto cestu zavře, tak ve svém nitru vidím, že to byla cesta pro mě, že Bůh poslal katechisty pro mě, abych Bohu odevzdávala, učila se odevzdávat svůj čas, svoji pýchu, sobeckost a učila se radovat z poznání, protože v katechezích neokatechumenátu je možné slyšet poklady Boží pravdy, člověk po krůčcích dostává formaci a kráčí ke svému obrácení, a nevím, jak dlouho bych musela žít nebo jak dlouhá by musela být cesta, abych mohla říct „hotovo“, už jsem křesťan, který všechno zná a ví. Tak jako když jde člověk po cestě a setkává se s různými situacemi a něčím, ale vidí jenom k další zátočině, a jde se spolubratry, kteří mu nemusejí pasovat, a nemusí se mu líbit ani směr a tempo a řekne si dost a ze společenství odchází, protože chtěl jít, kam on chtěl a s kým chtěl, a neví, kam ho neokatechumenát vede. Katechisté říkají: „Jít s Bohem znamená jít, kam nechceš, a dělat, co nechceš,“ protože člověk má svoje plány a to, co náš mozek nechápe, to není pravda. Pravda je jenom ta, co náš mozek uzná. Mnoho lidí vstoupilo do neokatechumenátu, ale říkalo „ale“. Neokatechumenát je společenství, které stojí na

trojnožce, to je společenství, Boží slovo a liturgie. Ve společenství se může každý poznat. Společenství je pro člověka zrcadlo, kde se o sobě dozvídá pravdu. Boží slovo je ta pravda, která nás usvědčuje, a každý se může poznat v podobě bratří a sester, kteří ukazují, jaký člověk doopravdy je. Za nějaký čas, ti, kdo si byli sympatičtí, zjistí, že mají chyby, které nemohou překonat vlastní silou, a naopak bratr, který je nesnesitelný, se ukáže, že má důvod být takový, jaký je. Na setkání hnutí někdo říkal: „My se scházíme 2x do měsíce a máme se rádi a zažíváme přátelství“ a dostal od bratra z neokatechumenátu odpověď: „My se scházíme 2x až 3x do týdne, lezeme si na nervy, ale nemůžeme bez sebe být.“ Další je Boží slovo, kde hledáme pravdu o svém životě, jak se Boží slovo ukazuje v našem životě a jestli je náš život v pravdě a v ozvěnách si sdělujeme zkušenosti, a třetí je liturgie eucharistie, kdy eucharistií je potvrzeno, že Ježíš Kristus je Pán. A na trojnožce je vztyčen kříž, který je v životě člověka vždy přítomen.

Na neokatechumenátní cestě se žije ohlašováním a nedá se odevzdávat víra bez ohlašování. A v neu je čas, kdy bratři a sestry konají službu ohlašování a to je posláni od Boha pro toho, kdo jde ohlašovat, vyjde do ulic hlásat evangelium kerygma nebo jenom slovo povzbuzení. Je poslán knězem, pastýřem, aby konal tento akt, a jde s Kristem. Odkud se bere tato síla nebo odvaha, sám od sebe by nikdo nešel, ale člověk, který má zkušenost víry a přítomnosti Krista v evangeliu, tak jde a ví, že zakusí život. Když jednou vylosovali dva bratry na ohlašování,

vylosovali město, kam mají jít. Šli, tak jak v evangeliu, bez měšce a opasku. Zaklepali na faru, aby ohlásili kerygma, a místní farář si myslel, že mu to není zapotřebí slyšet, vždyť to zná a že mu nějakí laici nebudou nic vykládat. A když je odmítl, běžel k oknu a díval se na ně za záclonou, co bude dál. A viděl, jak si oklepávají prach z bot a odchází pryč. Ale toto zanechalo ve farářovi stopu, uvědomil si, že Boží slovo se nevrací, vrylo se to do jeho svědomí a zalekl se, uvědomil si, že odmítl Krista. Za pět roků se vydávali znovu bratři ohlašovat a znovu se losovalo. A jiní bratři přišli po pěti letech na faru, farář jim otevřel, uspořádal večeri a nechal je přespat a vysvětloval, jak celých pět let se

modlil, vyčítal si, že vyhnal Krista a bál se, že zemře, že už nenapraví, co způsobil. A tak bratři a sestry chodí po městech celého světa s Božím slovem a ohlašují, bez toho, aby přemýšleli, jestli budou přijati, nebo ne, jestli je to vhod, nebo nevhod. Sama jsem byla v roce 2017 na týdenních misiích v Plzni se sestrou ze Slovenska, byly jsme vylosovány a šly jsme bez peněz a bez telefonu. Od rána do večera jsme lidem, které jsme potkávaly, ohlašovaly kerygma, radostnou zvěst. Natočili jsme si z veřejného hydrantu vodu, jednou nám nějaký kněz koupil oběd, jednou v jedné hospodě nám dali pivo a někdy jsme celý den byly o vodě. Spaly jsme v opuštěném bytě a neměly jsme potřebu ničeho. Při těchto misiích jsem poznala, že člověka osloví Kristus, Boží slovo a odpověď člověka na otázku „Chceš slyšet Boží slovo?“ „ano, chci“ a životem to pohne. Ale odpověď „chtěl bych, ale nevím,“ Bůh nemůže pro člověka nic udělat.

Cílem neokatechumenátní cesty je obnovení křtu.

Děkuji za velmi osobitý článek a ať prostřednictvím neokatechumenátního společenství i nadále Pán žehná a přivádí lid do Božího společenství!

+ jáhen Jan

ROZHOVOR S MLADOU RODINOU

Další rodina, kterou blíže poznáme, budou Faltýnkovi, nepřehlédnutelní farníci farnosti sv. Petra a Pavla ☺. Tatínek Jakub, maminka Veronika a jejich Terezka, Klárka, Kristýnka a Dorotka.

Možná by bylo dobré na začátek říci, čemu se věnujete, čím žijete ☺...

Kuba: Nějakou dobu (9, 7, 5 a 2 roky) se už věnujeme našim dcerám, hlavně tedy Verunka, to je už profesionální maminka. Já přes týden dělám ajťáka a o víkendu občas spoluvytvářím hudební doprovod na nějaké svatební mši nebo veselce.

Veru: Já asi především žiji tím, že jsem již skoro 10 let na permanentní mateřské, která se střídá skoro ruku v ruce s rodičovskou dovolenou. Takže taková pohodička ☺

Máme 4 děti (zatím), takže práce doma a kolem nich je pořád dost. Ale taky se snažím si od toho všeho trochu odpočinout u háčkování, šití nebo jiného tvoření, které mě moc baví.

Jinak máme rodinný domeček a u něj i zahrádku, takže i tam je plno práce. Ale myslím, že když můžeme, tak si raději uděláme nějaký rodinný výlet, než abychom nutně museli něco někde okopávat nebo leštit.

Fotka z rodinného výletu - někdy je fuška nahnat celé to stádo blech do záběru.

A jindy holky stojí v klidu a soustředěně pózuji.
Foto: archiv rodiny Faltýnkovy

Co vás jako rodinu spojuje?

V: No hned mě napadlo „... samozřejmě Láska ...“ Tím to vše začalo a tím to myslím i pokračuje. Jinak nás spojuje ta hromada dětí, co máme doma, myslím, že i láska k hudbě (u mě už je tedy dost upozaděna), k přírodě (rádi objevujeme krásy vlasti naší i sousedů), rádi spolu trávíme čas – podnikáme výlety, dovolené atd.

K: A pokud se vezme širší rodina, tak jsou to rodinné oslavy. Myslím, že bychom v soutěži o největší počet rodinných oslav těžko hledali konkurenci. Slaví se narozeniny, svátky, svatby, zasnuby, první rande, výročí první besídky v ZUŠ, první a poslední vypadnutí zub a spousta dalších věcí 😊.

Jak prožíváte nynější těžkou Covid dobu?

V: Abych pravdu řekla, tak třeba já moc rozdíl v nynější době nepozoruji... (zjednodušeně řečeno až na ty hrozné informace, co pořád na nás dorážejí). Pořád vařím, peru atd. Jen je náročnější zabavit tolik dětí najednou, které by normálně byly ve škole a školce. /pozn.: v době, kdy rozhovor vznikal, byly ještě uzavřené školy/ Takže máme doma permanentně na zemi roztahané lego, všude učení, oblečení... prostě je doma větší šrumec a je těžší si najít chvílku klidu. Nejvíc je to asi poznat na tom, že je taky těžší vymyslet program, když jsme doma všichni, když se pořádně nikam nemůže. Také je docela smutné, že nemůžeme navštěvovat pravidelné mše (jak nedělní, tak třeba i čtvrtední dětské).

K: ... ale všechno zlé je pro něco dobré a tak můžeme být zase alespoň přes youtube ve spojení se salesiány v Brně-Žabovřeskách, kde jsme strávili několik let.

Neztrácíte při tolika holčičkách trpělivost?

V: Haha... Někdy vám je půjčime a uvidíme... Samozřejmě, že je to někdy dost náročné. Ale asi je to všude stejné, kde je více dětí, a je asi jedno, jestli 4 holky nebo je to namixované. Každé má něco do sebe a každé s sebou přináší jistá úskalí. Já se třeba děším toho, až si holky začnou domů vodit nápadníky... ☺

K: Hodně často, pokud by měl někdo trochu na prodej, tak bych měl zájem. Vybalancovat, co ještě tolerovat a co už ne, a dokázat v různých situacích správně reagovat je velká výzva. Člověk tak má celý život co trénovat.

Verčo, jak prožíváš Kubovu službu ve schole, když pak máš na krku svoje dcerky?

V: Asi jako každá žena, ráda trávím volný čas se svým manželem, takže když přijde s tím, že je opět nějaká zkouška, tak neskáču radostí do stropu. Ale sama na sobě pozoruji, že se musím stále učit, abych byla lepší ženou a více svého muže v jeho aktivitách podporovala. Zvláště pokud jde o takový pěkný projekt, jako je dětská scholička. Mnohdy mi vadí, že je víkend zabraný kvůli zkouškám, ale když pak vidím a hlavně slyším výsledek, tak mnohokrát i slzu zamáčknu a jsem pyšná nejen na něj (na Kubu), ale už i na ty tři naše starší, které scholičku také navštěvují. (Dorotka si zatím jen prozpěvuje doma).

A v hlídání mi (nám) velmi hojně pomáhají rodiče i prarodiče (patří jim ohromné díky).

Kubo, co Tě vedlo k nápadu vytvořit čistě dětskou scholu, která již loni několikrát doprovodila liturgii zpěvem?

K: Možnost uzpůsobit repertoár pro děti a větší prostor pro nácvik každé písničky jsou podle mě jedny z výhod oproti tomu, když děti jdou třeba s rodiči do velké scholy. Pro děti to je také další příležitost potkat se s věřícími vrstevníky.

Také si myslím, že je dobré, pokud se každý dle svých možností zapojí do dění ve farnosti.

A samozřejmě myšlenke i realizaci pomohlo, že mám několik členek doma.

Už se těším, až budeme moci zase společně zpívat.

A poslední otázka: KLUK, nebo HOLKA ☺ ?

(Faltýnkovi jsou totiž v nadějném očekávání dalšího potomka)

Kuba: Kluk.

Veru: Holka.

(více možností není) ☺

Děkuji za rozhovor a za Váš čas. Ať celé vaší rodině Pán žehná!

Jáhen Jan

OKÉNKO PRO DĚTI

Tentokrát bude Inri číst asi více lidí online než v papírové podobě a to je vhodná příležitost naplnit okénko odkazy na nápady na adventní kalendáře, tvoření apod.

Rozcestníkem ke spoustě článků a návodů je

<https://zeny-matky-manzelky.signalny.cz/1711/napady-na-adventni-kalendare> ,

navazuje na to

<https://felis.signalny.cz/1712/stedrovecerni-hratky-i>

a do třetice ze signálů – putování adventem vytvořené pro rok 2020 je např.

<https://www.signalny.cz/clanek/ajinka/2011/adventem-s-andelem-vendelinem-2020> .

Zde je popsán způsob, jak lze aktivity pružně přizpůsobit programu dne:

<http://pesleri.blogspot.com/2017/11/jak-na-adventni-kalendar-na-posledni.html> .

Adventní citáty

<http://syroovka.blogspot.com/2016/12/predvanocne.html> .

Ke skautským adventním úkolům se svatými (pro školáky) se proklikáte tudy

<http://nicenka.blogspot.com/2015/12/adventni-kalendar.html> ,

patří k tomu i lepení obrázků pro menší děti

<http://nicenka.blogspot.com/2016/11/advent-2016.html>

a společně strávený čas pro všechny

<http://nicenka.blogspot.com/2016/11/adventni-aktivity.html> .

Společně strávený čas je tématem také tohoto kalendáře

http://zlesa.blogspot.com/2015/11/svitici-morska-panna-na-baterky-blondata_28.html ,

na tomto blogu najdete i kupu dalších nápadů

<http://zlesa.blogspot.com/2013/12/andelickovana-angel-labels.html>

<http://zlesa.blogspot.com/2014/11/2-x-24.html>

<http://zlesa.blogspot.com/2015/11/s-adventni-naplni.html>

<http://zlesa.blogspot.com/2016/10/auto-na-dalkove-ovladani.html>

<http://zlesa.blogspot.com/2017/10/nova-vanocni-kolekce-z-lesa.html>

<http://zlesa.blogspot.com/2018/11/adventni-cislice.html>

<http://zlesa.blogspot.com/2019/11/adventni-naprava.html>

a pro letošek adventní hádání (pro děti od 8 let)

<http://zlesa.blogspot.com/2020/11/tvrdy-adventni-orisek.html> .

Adventní kalendář naopak – dávat místo dostávat

<http://wormovi.blogspot.com/2017/12/adventni-kalendar-naopak.html> .

Výtvarně se vyřádit můžete při výrobě přáníček

<http://pesleri.blogspot.com/2017/12/jak-na-vanocni-prani.html> ,

<http://zlesa.blogspot.com/2014/12/zasnezene-vanoce-ne-ze-ne.html> ,

<http://wormovi.blogspot.com/2016/12/vanocni-prani.html> .

Můžete vytunit i balení dárků

<http://vrzuza.blogspot.com/2014/08/t-i-s-k-n-e-m-e-s-p-o-l-una-vanoce.html> ,

<http://unasnakopectku.blogspot.com/2017/12/vanocni-baleni.html> ,

<https://mklife.cz/adventni-kdyz-jezisek-zapomene-jmena/> .

Můžete balit i nepapírově a vůbec celé předvánoční přípravy zkusit ekologičtěji

<https://nicenka.blogspot.com/2017/12/prani.html?view=magazine> ,

<https://www.veronica.cz/vanoce-nazeleno-na-jeziska-s-duvtipem> ,

<http://vrzuza.blogspot.com/2018/12/vanoce-bez-odpadu.html> .

Můžete se snažit nákupem dáreků podpořit české živnostníky a řemeslníky

<https://www.darujemeceskevanoce.cz/> ,

můžete plánovaně omezit počet dáreků

<http://ronjinblog.blogspot.com/2018/10/dobrovolna-skromnost-aneb-proc-jsou-3.html> ,

nebo naopak chystat dárky navíc pro lidi

<https://www.krabiceodbot.cz/> ,

<https://jeziskovavnoucata.rozhlas.cz/> ,

<http://www.daruj-hracku.cz/> ,

<https://www.stromsplnenychprani.cz/> ,

i pro zvířátka

<http://unasnakopectku.blogspot.com/2016/12/stedry-den.html> .

Nápady z adventních kalendářů, které vás lákaly, ale nestihli jste je, můžete uskutečnit i v době vánoční. A třeba si i zahrát divadlo nebo vánoční hru

<http://vrzuza.blogspot.com/2019/12/papirove-betlemske-divadylko.html> ,

<http://vrzuza.blogspot.com/2017/12/vanocni-hra-omalovanko-vystrihovacke.html> .

A vím, že chystat vánoční atmosféru je někdy obtížné, že jsou „starosti“ a „starosti“ ...

<https://inspirace.bonami.cz/dikymamizavanoce/> (<https://www.klubsvobodnychmatek.cz/>) ,

<https://www.charita.cz/aktuality/z-domova/kdo-a-jak-muze-zazadat-o-pomoc-ze-sbirky-pro-cesko/> ,

<https://patrondeti.cz/zadost?gclid=CjwKCAiA-L9BRBQEiwA-bm5fnlFuTwUDAocHA2za->

[wExLyVdMOUbKoO93z5VaIaWYWEaMc4aJ7GDxoCvr8QAvD_BwE](http://www.wExLyVdMOUbKoO93z5VaIaWYWEaMc4aJ7GDxoCvr8QAvD_BwE) ,

https://hnutiprozivot.cz/download/zpravy/2814-TZ_HPZ_CR-mimoradna-financi-podpora-necekane-tehotnym.pdf ,

[https://www.clovekvtisni.cz/potrebuji-pomoci ...](https://www.clovekvtisni.cz/potrebuji-pomoci...)

Nakonec ještě návod na výrobu jednoho typu adventního kalendáře – **Jeruzalém**

(z knížky P. Piňhy Adventní čas přebírám i úvodní brblání):

Oblíbeným adventním zvykem a také skvěle prodejným zbožím jsou adventní kalendáře. Ponechme stranou jejich kýčovité provedení a věnujme se jejich vlivu. Jsou patrně míněny tak, že si dítě každý den otevře jedno okénko a vezme si malou čokoládu. Možná, že tento bonbon dostane za odměnu po večeři. Praxe je ovšem zcela jiná. Dítě za jediný večer vyrabuje všechna okénka a potrhanou bonboniéru zahodí. Babičkám to rve srdce, ale namísto nějakého poučení naplňují trosku kalendáře nalámanými kousky dokupované čokolády. Někdy dojde k hádkám mezi rodiči a prarodiči na různá pedagogická témata, ale dítě dál usíná s torbičkami plnými sladké hmoty, která mu kazí zuby a třísní polštář barvou navýsost podobnou jiným skvrnám, za něž bývá i malé dítě ostře káráno. Přitom má adventní kalendář zajímavou historii, na níž můžeme dobře vidět rozdílnost přístupů k adventní době.

Adventní kalendáře vzešly z jiného zvyku, který se jmenoval Jeruzalém. Jeho původ je patrně v oblastech severozápadního Německa. Myslím, že to byl zvyk protestantský a dobou jeho zvyku byla nejspíše doba barokní. Kdosi se o něm zmiňuje v souvislosti s dětstvím Johanna Sebastiana Bacha.

Jeruzalém si dělaly děti samy. Vzaly si pruh pevnějšího papíru, asi tak jako dvě čtvrtky vedle sebe, a nakreslily na něj siluetu města. V ní zakreslily kostelní věže, domy, brány, atd. Na všech těchto budovách byla nakreslena různě velká a různě tvarovaná okna. Těch bylo právě tolik, kolik dnů měl toho roku advent. Poté děti vystřihly siluetu, tj. odstřihly v horní části výkresu přebytečné části papíru. Všechna okna zčásti prostřihly tak, aby vznikly otevíratelné okničky. To znamená uprostřed odshora dolů, po horní a dolní straně okna vodorovně. Levá a pravá strana oken se nestříhala, ale v jejich hranách se papír přehnul směrem ven. Okna, zvláště chrámová, bylo možno zezadu přelepit barevným celofánem. Dalším krokem bylo, že se pruh papíru zatočil do podoby válce (obrázkem samozřejmě ven) a konce, které se dotkly, byly slepeny. Zkušený malíř Jeruzaléma věděl, že výkres musí udělat tak, aby mu nevznikl nepřirozený spoj. Namaloval proto na levém začátku pruhu polovinu domku a druhou jeho polovici namaloval na samém konci pruhu vpravo. Při zavnutí válce se obě půlky dostaly k sobě.

Slepením válce byl Jeruzalém připraven. Vypadal trochu jako královská koruna. Byl postaven na nějaké místo v pokoji, ne však uprostřed místnosti, protože na svém místě měl stát přes celý advent a dále po celou dobu Vánoc. Navečer byla do středu Jeruzaléma postavena nízká svíčka. Býval to nějaký oharek, který si dítě

vyprosilo. Možná, že podobné nedopalky schraňovaly děti v chudých rodinách už od léta. Dnes nejlépe poslouží kalíšek, jaký rozsvěcujeme o Dušičkách na hrobech. Nevyteče a nepopálí podložku, na které hoří. Jeruzalém se tak stal vlastně stínidlem a byla-li svíčka v něm jediným světlem, vrhal po stěnách veliký, tajemný stín. Najednou byli všichni v pokoji uvnitř Jeruzaléma, protože je všechny objal jeho stín. Když dítě udělalo někomu radost, prokázalo někomu službu, nebo bylo prostě hodné celý den, smělo si večer otevřít jedny okeničky. Jednou velké, jindy jen menší. Někdy se mohlo stát i to, že muselo nějaké zase zavřít, protože udělalo něco, co se nemá dělat. V Jeruzalémě se otevíralo a tím i rozsvěcovalo jedno okno za druhým a děti se radovaly z toho, že jejich Jeruzalém stále víc zářil.

Celá tato hra se opírala o dvě myšlenky. Jednak navazovala na vize proroků Isaiáše a Barucha, kteří slibují zářivou radost Jeruzaléma, podobně jako ji popisuje také závěr knihy Zjevení sv. Jana. Jednak, a to bylo důležitější, znamenal Jeruzalém odpověď dítěte na výzvu: „*Vyjděte vstříc Pánu dobrými skutky.*“ Jeruzalém byl obrazem štědrého srdce a čisté duše dítěte. Tak se děti učily být pozornými, laskavými, pomocnými lidmi. Nevím, zda byly nějak odměňovány. Pokud ano, tak prostinkou sladkostí – křížalou, oříškem. Nejspíše však jim byla odměnou jen pochvala rodičů a uznání těch, kdo do jejich domu zavítali. Hodně odlišné od adventních kalendářů dneška, nemyslíte? Z krásného zvyku zbylo jediné, počet okének podle délky adventu.

Když se dnes tolik mluví o potřebě morálky a do nekonečna se opakuje, jak důležitá je výchova a že všechno záleží na lidech, udělejme něco pro dobrou výchovu. A nezkoušejme staré dobré věci nejdřív na dětech. Zkusme si sami udělat Jeruzalém a opravdu poctivě otevírat a zavírat okeničky. Přeji vám, aby vás to tak zaujalo, že budete mít o Vánocích dobrý pocit, nezvykle silný dětský pocit radosti, až váš Jeruzalém bude plný světla.

Jakou máte rodinnou adventní tradici u Vás doma? Na co ze svého dětství rádi vzpomínáte? Když napíšete nebo pošlete fotku na casopisinri@gmail.com, bude to uveřejněno v adventně - vánočním Inri příští rok.

Požehnaný advent a Vánoce

Marie Schneeweissová

ZAMYŠLENÍ A PŘÁNÍ

Jiný adventní čas i Vánoce

Nám neznámá jiná, podivná doba se dotkla každého z nás. Při náhodném setkání, i když „orouškování“, s naší milou farnicí paní Dobromilou Laudovou, povzdychly jsme si, jak nám chybí společně prožívané společenství při mších svatých i setkání u kávy při různých společných akcích.

Laskaví čtenáři, co byste rádi slyšeli na konci tohoto roku od naší redakční rady? Vroucí modlitbu, slova podpory, útěchy a povzbuzení k odhodlání žít s pomocí Ducha svatého uslyšíme a uvidíme díky veřejným sítím při propojení se s našimi duchovními pastýři. Proto jen malé zamyšlení.

Tento rok jsem nemusela v adventním čísle Inri a v příspěvku do Radničních listů jako zastupitelka za křesťanskou stranu vybízet ke ztišení a přípravě na advent, jak se o to každý rok snažím. Město je dnes až vylidněné. Zkouška, která nás potkává, je náročná. Doufám, že s pomocí Boží obstojíme.

Přeji Vám za celou redakční radu, všem, které v tuto chvíli na dálku pomyslně objímám nebo jim tisknu ruce, niterné prožití adventu, kéž jiná oslava vánočních svátků je pro nás povzbuzením a Betlémským světlem.

Zuzka Bartošová

BÁSEŇ

Mše půlnoční /Ivo Jirotko/

Hlas zvonů táhne náměstím, ulicemi
i zasněženou krajinou,
to zvony kostelní na mši svatou
nás zvou.

Jejich zvuk do dále proniká,
to hlas Boží zve do chrámu
každického poutníka.

I já tam spěchal,
i já tam šel,
abych po mši svaté
s Bohem v srdci odešel.

I. Jirotko

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2020

Inri vychází v první adventní neděli, ještě není jasné, jaká bude situace o Vánocích (více v článku na straně 3). O bohoslužbách budete informováni na farním webu, facebooku a v Nedělníku, ten bude v tištěné podobě k dispozici v kostele.

P. ICLic. Mgr. Aleš Vrzala, farář a děkan

INRI 4/2020 – ČASOPIS FARNOSTI POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE A FARNOSTI SV. PETRA A PAVLA V PROSTĚJOVĚ

Vydává Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov
Redakční rada: P. ICLic. Mgr. Aleš Vrzala, MVDr. Zuzana Bartošová,
Ing. Mgr. Jan Černý, Renata Plenařová, Marie Schneeweissová
Grafický návrh: Mgr. Kristina Veselá

Vychází 4x ročně. Vyšlo 29. 11. 2020. Příští číslo 1/2021 vyjde 28. 3. 2021
a příspěvky můžete posílat do 7. 3. 2021 na e-mail: casopisinri@gmail.com.
Webové stránky: <http://prostejovfarnost.mzf.cz/>, <https://petrskafarnost.cz/>

Časopis je neprodejný. Vytištěno 50 ks. Doporučený příspěvek na tisk jednoho čísla je 10 Kč.